

Fenstadsøktningen

Organ til fremme av det kulturelle, sosiale og aktive miljø i Fenstad.

Nr. 2
Oktober 2009

Utgiver:
Fenstad Vel

Arverud kirkegård i Fenstad

Arverud kirkegård i Fenstad har framstått som et skammelig kulturminne i svært mange år.

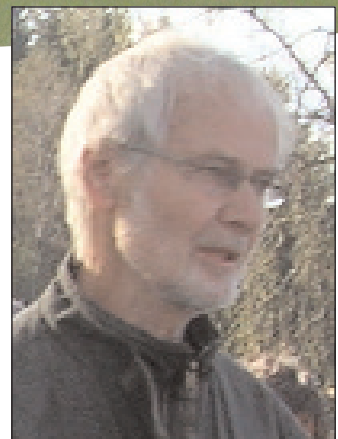
For et par år siden tok John Kristian Tærud bokstavelig talt spaden i egne hender.

Bonden og veterinæren har møysommelig satt den gamle gravlunden i stand. En solskinnsdag i Mai ble kirkegården gjenåpnet – vakker og velstelt, omkranset av bjørkeskog i vårgrønt slør.

KIRKEGÅRDEN BLE ANLAGT SOM
HJELPEKIRKEGÅRD CA 1850 OG
VAR I BRUK TIL 1920 ÅRENE

23 GRAVSTØTTER OG KORS ER
BEVART OG ET UKJENT ANTALL
GRAVER ER IKKE MARKERT

GÅRDEN FENSTAD NORDRE EIER
KIRKEGÅRDSOMRÅDET

John Kristian Tærud

1. Klasse – Jerpestad skole

Rad 1 fra venstre: Mats Flindrum,
Trine Nordlie, Marcus Molstad,
Amalie Johansen og Tord Tranum.

Rad 2 fra venstre: Daniel Engen,
Nora Sandberg Nilsen, Eirik Tranum,
Magnus Fjellhaug, Mats Fjellhaug og
Rebecca Skogholt Hansen.

Rad 3 fra venstre: Lina Emilie Lund,
Mathias Sundby Brandt,
Tiva Engebretsen,
Christian Andersen Thondsen og
Ida Marie Gjødningseter

Fenstad Vel

Høsten – ofte den fineste tiden av året

Hva skulle vi gjort uten ildsjeler. De går foran og baner vei for at ting skjer slik at vi andre kan være med og nyte godt av deres arbeid. Vi har heldigvis fortsatt mange av dem i bygda vår og denne sommeren har spesielt én stått fram. Vi tenker naturligvis på Jon Tærud. Husker du hvordan det så ut på gamle kirkegården før? Vi har vel alle lukket øynene og latt som den ikke har eksistert, eller vi har tenkt at her burde noe ha vært gjort, men det har blitt med tanken. Når ingen andre reagerte (inkl. Nes Kommune som burde ha reagert for lenge siden) tok Tærud saken i egne hender og gjorde jobben alene og med egne penger. Om du ikke har vært der enda så ta en tur og se hvilken perle han har gjenskappt. Vi tar av oss hatten for ham.

Det er flere ting som burde vært gjort for lenge siden. Vi tenker på vedlikehold/utbedring av vegnettet i Fenstad. Enkelte strekninger er i så dårlig forfatning at man bør vurdere 4-hjulstrekk neste gang man skal handle bil. Det kan da ikke koste all verden å dra over vegskrapa en gang iblant eller bor vi for langt unna sentrum til å være verdig noen lusne kroner fra fellesskapet? Skjerp dere i kommunen! Eller hva med utbyggingen av "Krysset"? Dette har vært planlagt i mange år og nå ligger det til og med penger i potten for å fullføre jobben, men ingenting skjer. Skjerp dere i Statens Vegvesen!

Vi i velet har også engasjert oss i trafikksikkerheten rundt oss. Fartsbegrensing på en del av veiene våre har virket litt tilfeldig og vi ønsker å jobbe for en sikrere trafikkavvikling på noen strekninger. Vi håper vi når fram med 50 km både på Hovlandvegen og Grindervegen. Det har gått bra så langt, men vi har ingen Fenstadsøkninger å miste så derfor er det bedre å være føre var.

Ha en fin høst.

KÅRSTAD

TREVAREFABRIKK

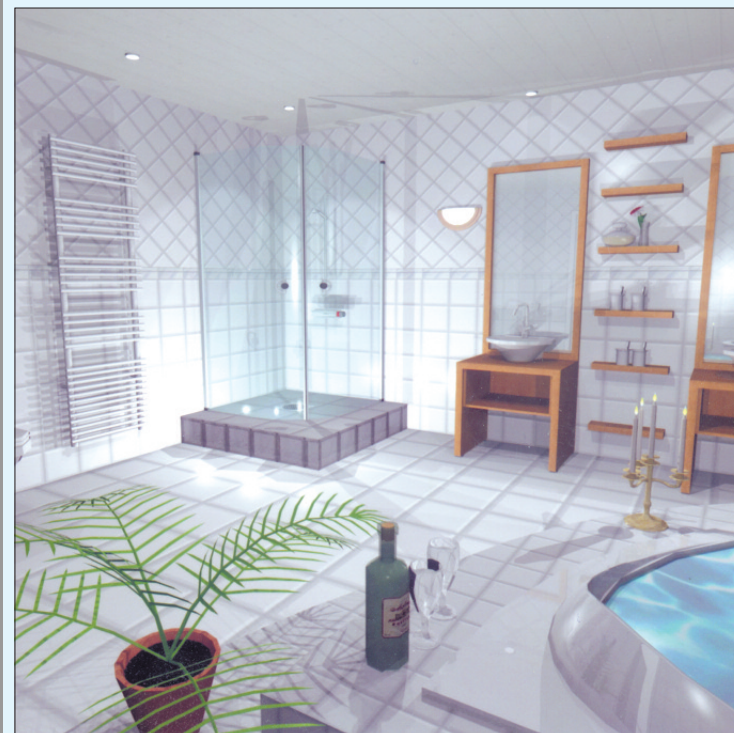
ALT I TRAPPER

TLF. 63 90 41 71 • FENSTAD

NYTT BAD? *Vi utfører hele jobben!*

Ta med skisse, og vi tegner drømmebadet ditt!

Vi utfører alt innen tradisjonelt rørleggerarbeid. Med 31 år i bransjen, er vi i dag en erfaren og solid aktør innenfor fagområdene basseng, massasjebad og VVS.

www.**NVG**.as

Norsk Varmegjenvinning AS

Eidsvollvegen • 2170 Fenstad
Tlf. 63 90 21 35 • Faks 63 90 22 31 • post@nvg.as

Reginol
TRADING A/S

HYDRAULIKKSLANGER

Koblingsmontering
med slangepresse.

KILEREIMER

MOTORSAGER

Dolmar • Echo • Ryobi

Lekestue • Boder • Hundehus osv

Sagutstyr AS

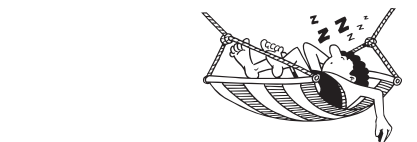
Eidsvollvegen, 2160 Vormsund
Tlf. 63 90 11 90 www.sagutstyr.no

Sånn kan det gå når man ønsker seg for mye ...

En mann kommer inn på en kafè med en mus i armene. Han bestiller en øl til seg selv og 10 kjøttkaker til musa. Verten lurar på hva dette er for en merkelig mus som kan spise 10 kjøttkaker?? Jo, det har seg sånn, at jeg reddet en liten fe og fikk tre ønsker. Jeg ønsket meg god helse og mye penger. Men det siste ønsket, en umettelig mus, misforsto den faens lille feen totalt!!

Det tar 7 sekunder for maten å passere fra munnen til magen.
Et menneskes hårstrå kan holde 3 kg vekt.
Lengden av mannens penis er tommelens lengde ganger tre.
Lårbeinet er hardt som betong.
Kvinnens hjerte slår raskere enn mannens.
På hver fot har vi tusen milliarder bakterier.
Kvinnen blunker to ganger oftere enn mannen.
Vi bruker 300 muskler bare for å holde balansen når vi står.
Kvinnen har alt lest hele denne historien.
Menn ser fortsatt på tommelen sin!

Den var en gang at Espen Askeladd kjøpte en hest fra en bonde for tjue tusen kroner. Bonden lovet å levere hesten dagen etter. Dagen etter kom bonden på døra og sa at dessverre, hesten hadde dødd om natten. "Det er greit," sa Espen. "Bare gi meg pengene tilbake." "Kan ikke det," sa bonden. "Jeg har allerede brukt pengene." "Ja, så gi meg skrotten," sa Espen. "Hva skal du med den?" spurte bonden. "Jeg skal bruke den som premie i en loddtrekning." "Men det er vel ingen som vil kjøpe lodd på en

død hest," sa bonden. "Klart det er," sa Espen. "Jeg skal bare unngå å nevne at hesten er død." Noen uker senere møtte bonden og Espen på gata. Bonden spurte hvordan det hadde gått med den døde hesten. "Ganske bra," sa Espen. "Jeg solgte 500 lodd à tusen kroner og tjente kr. 479 000." "Jöss," sa bonden. "Men var det ingen som klagde?" "Jo, han som vant. Derfor fikk han tilbake sin tusenlapp." Espen har i dag en ledende stilling på børsen. **Morale: I finansverdenen er det faktisk mulig å piske liv i en død hest.**

VIKTIGE SANNHETER ERFART AV BARN
1. Det er umulig å døpe en katt, uansett hvor mye du prøver.
2. Når mamma er sinna på pappa må du ikke la henne børste håret ditt.
3. Hvis søsteren din slår deg, så ikke slå igjen. De tar alltidandremann.
4. Du må aldri be din tre år gamle bror om å holde en tomat.
5. Ikke la hunden passe på maten din for deg.
6. Du må aldri nyse når noen klipper håret ditt.
7. Du må aldri holde en støvsuger og en katt samtidig.
8. Det er ikke mulig å gjemme en bit med broccoli i et glass melk.
9. Det beste stedet å være når man er lei seg, er på fanget tilbestefar.

VIKTIGE SANNHETER ERFART AV VOKSNE
1. Å oppdra en tenåring er som å spikre fast gele til en trestamme.
2. Rynker gjør ikke vondt.
3. Familier er som karameller - stort sett søte, men en og annen nøtt må du regne med.
4. Det svære eiketreet du kan se i dag, var i går bare en eikenøtt som tviholdt på plassen sin.
5. Latte er god trim; nærmest som en innvendig joggetur.
6. Du er voksen når du velger frokostblanding etter fiberinnholdet og ikke etter leketøyet som følger med pakken.

VIKTIGE SANNHETER OM Å BLI GAMMEL
1. Gammel blir du uansett. Å bli voksen er mer frivillig.
2. Glem helsekost! Du trenger alle de konser-

veringsmidler du kan få ideg.
3. Når du faller, lurer du på hva du kan foreta deg mens du nå en gang er nede.
4. Du er i ferd med å bli gammel når du blir like begeistret i en gyngestol som du en gang ble i en berg-og-dalbane.
5. Det er frustrerende å vite alle svarene når ingen gidder å stille deg alle spørsmålene.
6. Tiden kan lege alle sår, men noen stor kosmetiker er den ikke.
7. Visdom kommer med alderen. Av og til kommer alderen helt alene.

Mucka inte med mogna kvinnor
En torsdag i rättsal 14 b
Försvarsadvokaten: - Kan ni vänligen tala om hur gammal ni är.
Den lilla damen: - Jag är 86 år gammal.
Försvarsadvokaten: - Berätta nu, med egna ord, vad som hände kvällen den 1. april.
Den lilla damen: - Ja, jag satt ju där på verandan när den unge man som bor granne kom och satte sig bredvid mig.
Försvarsadvokaten: - Kände ni mannen?
Den lilla damen: - Nja, lite grann, han bor ju som sagt var granne och är mycket trevlig.
Försvarsadvokaten: - Vad hände efter han satt sig ner?
Den lilla damen: - Han berättade att han tyckte om äldre kvinnor och att jag var väldigt sexig. Han började att smeka mig på låren.
Försvarsadvokaten: - Hindrade ni honom?
Den lilla damen: - Nej det gjorde jag inte.
Försvarsadvokaten: - Varför inte?
Den lilla damen: - Det kändes så skönt. Ingen har gjort så med mig sedan min Albert dog för 30 år sedan.
Försvarsadvokaten: - Och sedan?
Den lilla damen: - Han började smeka mina bröst.
Försvarsadvokaten: - Hindrade ni honom?
Den lilla damen: - Nej det gjorde jag inte.
Försvarsadvokaten: - Varför inte?
Den lilla damen: - Hans smekningar gjorde mig alldeles varm i hela kroppen, jag har inte mått så bra på årat.
Försvarsadvokaten: - Vad hände sedan?
Den lilla damen: - Jag kände mig så upphetsad att jag bara la mig ner och sa: "Ta mig unge man, ta mig!"
Försvarsadvokaten: - Nå, tog han er?
Den lilla damen: - I helvete heller! Han skrek bara: "1. April, 1. April!"
Och det var då jag sköt den djäveln ...

Arverud kirkegård

~ et kulturminne

Østre Fenstad hjelpekirkegård. Hjelpekirkegården ligger ca 0,5 km nordøst for Fenstad kirke, ble anlagt i 1850-årene og var i bruk til ca. 1920. En viss pekepinn gir opplysningene innfelt på gravstøttene i det den eldste er fra 1854 og den yngste fra 1914.

Det eldste området av gravplassen er på 1,8 da. Den nyere del mot Østereng kom i tillegg i 1890-årene og er på 0,9 da, til sammen 2,7 da. Ny kirkelovgivning først på 1850-tallet påla kommunene bl.a. å skaffe tilveie tilstrekkelig gravplass. Vi vet lite om hvordan grunn ble ervervet til den opprinne-

lige hjelpekirkegården. Men iflg. folk med kunnskap i lokal historie, antas det at hjelpekirkegården ble anlagt uten at grunn ble fraskilt gården Fenstad Nordre. Fram til 1859 ble Fenstad Nordre eid og drevet av overstyrmann Peder Berg som giftet seg med datter av tidligere eier, Ole Aslaksen Berg. Trolig inngikk Nes kommune en avtale med Peder Berg eller sin etterfølgende svigersønn, Kristoffer Iversen Laache fra Gjerdrum. Da det var behov for utvidelse av hjelpekirkegården i 1880-90-årene, gjorde Nes kommune en avtale med daværende eier av Fenstad Nordre, Edvard Laache. Som kompensasjon fikk Edvard Laache utbetalt kr. 55,15 fra kirkekassen. Tidlig på 1980-tallet bevilget Nes kommune penger til rehabilitering. Det ble satt opp ny stakitt og det ble foretatt rydding av vegetasjon og regulering av de store bjørkene som danner en skjerm over gravplassen. Likeledes ble støtter og kors som var igjen, satt i stand. Dessverre ble vedlikeholdet fulgt opp dårlig og gravplassen forfalt etter hvert.

I 2006 var kirkegården overgrodd av vegetasjon, og med noen få unntak var alle støtter og kors veltet. Gjerdet var på enkelte steder revet ned eller råtnet. En del av de store, praktfulle bjørkene var felt og nyttet til ved. Minimal opprydding var gjort etter fellingen. Det har helt til de siste årene vært lagt til grunn at Nes kommune var eier av området. Dette var også bakgrunnen for Nes kommunes engasjement mht vedlikehold av plassen. Selv om innsatsen til tider var noe varierende. I 2005-06 gikk Nes kommune og eier av Fenstad Nordre gjennom de dokumenter som finnes om gravplassen. Konklusjonen var at den aktuelle gravplassen ikke er fraskilt Fenstad Nordre. På denne bakgrunn har eieren av Fenstad Nordre igangsatt vedlikehold av hjelpekirkegården. Videre følger dokumentasjon av alle støtter og kors som i dag befinner seg på Østre Fenstad hjelpekirkegård. *Fenstad Nordre april 2009*
John Kristian Tærud og Ingveig Hilde Olberg

En måndas mårra.

(På slutten ta 40-åra.)

Da je kom innat i frå fjøse like før duarn, lurte n’far på åffer je hadde vøri så lenge. Je hadde vel brukt en hærttime lenger enn vanli, men je måtte se tel a’Littago for hu var dagalaus, så hu kunne kælve åkke ti som helst.Hu hadde så vidt bejynt å sleppe synune. Så je ba a’mor om å se etter’a utover dagen, så det itte jikk gæli. Je hadde som regel fjøsstelle i hoppes me a’mor, men denna mårran hadde je vøri åleine for hu mor hadde vørti litt dussemang. Det var vel røyra som hadde slii seg vrang ijen, å da jikk det au utover i lunna. Hu hadde hangle me noen daer, men nå hadde det vørti værre. Hu var så tålmodi, skulle lissom itte vise at’a hadde vondt. Men vi såg jo’a hælte da’a jikk over gålve.

Åffer je var me på fjøsstelle var for det at je var den eineste ta oss fem onga som var att hime på småbruke i Åland. Je var vel ta dom som folk kælte himføing. Je hadde hengi i stakken tel a’mor i ælle år. (Da je tenker etter, så hadde’a mor stakk på sæ som nesten ællti er snepasi.) Je var mammadalt tel di grader at folk prate om at je itte hadde vøri nolafør paktbua i Eidsvoll uten a’mor.

Men det var nok itte helt sant, for je var me n’far tel byn noen gonger unner krigen. Vi ok me Kvennhaurn i Federalen. Federalen hadde dobbelt førehus, så den var gokjent for transport ta både folk å gods. Som regel var det fleir me på turn. Far hadde me sæ en stor pappask me egg som’n skulle selja tel noen faste kunder innaføre. Det var vel sånn at dessa gamle ”italienera” våre hadde vørpi godt en periode så det vart noen egg tel overs. Å noen ekstra slanter kom ælltis godt med.

Unner krigen var det streng rasjonering på drivstoff tel bila, så

dom fleste jikk med gassgenerator. Federalen var itte noe unntak. En bytur var ganske strabsiøs, med stopp fleire gonger for staking å påfylling ta knott. Da vi kom telbarsat tel Fenstad om kvelden, såg sjåførn ut som en feier. På himmatvegen vart det vel noen fleire stopp, for kara hadde vøri på ”pole” å fått kjøft sæ karveakkevitt, så det vart noen ”kolekvintere” på himmatturn. Det vart vel itte så få heller ettersom je merke.

Itte hadde je vøri borti så mange kvinfolk heller, sjøl om je var gått over dom hærtsjau åra. Tel neste år vart je dobbelt så gammal. Je må kanskje telstå at je hadde et gått aue tel ei jente da je jikk på lesinga. Hu var knakande pen, med vesen som je nok ældri glømmer. Je ledd’a himmat fleire kveller, men je tørde itte å jøra meir enn å sia gonatt. Je prøvde vel å være karu, men je fekk det itte tel på den rektie måten. Je trur nok at hu ville meir, men en unseli ålenning klarte itte å jøra no med det. Tel slutt ga’a vel opp, å nå er’a gift med en Skaubyggning. Je har trøffi’a på Årnes noen gonger. Da smiler’a som ei sol , å prater om gamle daer. Det er som aue hennes sier: Åffer vart det itte oss to, innbiller je mæ. Men je får leva på minnene, hå vanskelig det enn kan være. Kanskje det vart ei rå me det en eller annen gong.

Noen gonger ynte’n far frampå at je kom tel å gå hime tel de grodde måsa på mæ.Det var nok noen som tiske rundt omkring åssen je var vølin, som itte kom mæ himmanifrå tel et ærli arbe. Men je syntes je jorde et ærli arbe for a’mor å n’far. Det vart vel tel at je skulle ta over småbruke da den tia kom, så je kunne likevæl hølle mæ hime. Noen kroner tjente je au på arbe i skauen om vinteren å litt torvstikking om sommarn, så meir trengte je i grunnen itte.

Han far var snill imot ælle han, jølpsom som han var da noen var i

beit. Han var vel det dom kælhte ”sireva å gohjerta”. Åsså var’n itte ta dom som brukte ålbåga for å komma sæ fram her i væla.

Hår eneste måndasmarra, da vi åt duarn, prate n’far om hå vi hadde å jøra utover i vykua. Av å tel fekk je høre at je var litt vørslaus, for enten glømte je ta ting, eller je la ijen ting som' det var kavanes urå å finne ijen. Nå lurt’n på hå-det hadde vørti ta temmersåksa som brukte å følje me jeitdoningen, for den hadde vørti søkk borte. (Det var lissom ”gosåksa” hass far det, for den hadde’n personli kjøft ta Gravli’n i Nol-Odarn for noen år sea.) Je måtte fundere ei stønn, men kom i hau at den vart nok attvørtin ve lunna da je kjippe den siste venninga ner på Høltteie. Anners mått’a ligge ijen der je vilte i høgge i hoppes med høggera øvst i Mysudarn rett før helja. Je sa at je fekk freste å finne’a i mårra, for da måtte je se etter å få ner det siste ta odderven som vi hadde høggi på førvintern

Far hugse au på at vi måtte få dom siste temmerlassa frå Høltteie tel Høltersaga før førsfælle.Vi måtte få et par kønnsekker tel Kvennhaumølla for å få møli, for det bejnte å skorte på for tel krøttra. Det kunne je vel jøra om lurdan etter fjøsstelle.

Vi måtte få Sokken tel smyva for å få lagt om skonningen på frambeina snart.

Han far skulle ha sæ tel å få hakke opp høy så vi fekk laga sørpe tel gampen. Men først måtte’n smørja hakkelsmaskin å stelle sveiva som var gått sunn.

Han skulle telje nye sælapinner, for han hadde fønni noe fint vørkje.

Ellers hadd’n fønni noen sneisemner nere på mon som’n ville få høggi.

Ellers var det det vante utover i vykua. -I ælle jøskens daer, åssen skar di få jort ælt denna vykua. Det fins itte skapanes rå at di får vøri ælle stann på en gong, sa a’mor.

- Je må komma i åles tel å få bejynt å bitte nye sokker tel døkk. Noen ta hosone må je få stoppe, for dom er nesten itte heile høl i mellom. - Åsså lurt’a på om vi kunne få lagt noen bolbetar utafor fjøsveita, for vatne i frå takdrøppe rann inn, så det vart bare jørjua rett innaføre døra. Det hadde vørti litt sånn framafør døra tel stællgangen au. Hu mor var lissom den som hølt orden på oss kara.

Da a’mor skulle tel å rødde ta bole, å n’far fekke tent pipa med Tiedmanns karve bla, å je fekk lagt inn på en pris, kom a’mor med ei glamelling så n’far nesten fekk hukuslepp. Vi skulle få kælvdans tel ettermat i kvell. Je visste at n’far var steikanes gla i det.

I æll væla, er’e for no vi har jort nå da, ettersom vi skar få så go ettermat på en månda, spørte n’far. Je hølt kjeft, for jø syntes itte at kælvdans var no gått. Je kom vel tel å ta ett par tugger, men som før da vi fekk detta, skau je som regel resten over tel n’far så a’mor itte såg det. Je trur ældri at je fekk i mæ en heil tællærken me kælvdans. Sjøl om je itte akkurat var noen brættspæl.

Så var det å få på sæ røysera, ta på sæ grepavotta, ut i stællen, stappe i høysekken, sæla på Sokken, komme sæ opp i skauen. Je hadde sett på mæ røysera denna dagen. Je hadd jo fått hærsjurt pluggstøvla mine, men je ville itte bruke dom for det hadde vørti blautere i snøn utover vårn.

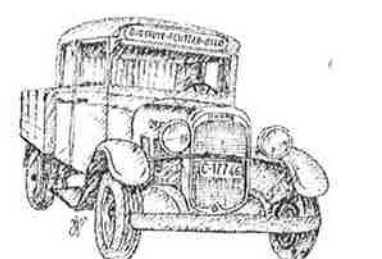
I rypesekken hadde a’mor lagt massekken. Seks kakosjiver med pultost å to med sirop. Kaffin hadde je i en blekkask, å i et lite kremmerhus hadde je fått med mæ noen sokkerbetar. Je røkte itte, men snusasken låg trykt i lomma på busserullen. Je gledde mæ tel å hvile i hoppes med høggera i dag au. Da dom hvilte i høgge var det ællti koseli ved sia ta nyingen.

Ettervintern hadde vøri mild å snøfatti, så høggera trudde dom vart ferdi med onen før dom hadde regne med. Karl var den eldste ta dom. Han hadde drivi i skauen sea han var en ”næva stor” som’n sa .Men nå bejnte åra å merkes, kroppen skrantet en del. Men gi sæ, nei det skulle’n nok itte før’n ”låg unner torva.” som'n sa.

Sjø! om’n Karl sikkert jaug en del. så sa’n ældri et vondt ord om andre mennesjer. Det var itte hass måte å være på. Han kunne fortælja mange historier om livet tel skøks. Både om hulder å skrømt. Han fortærte med en sånn innlevelse att’n nok trudde på det sjøl. En dag vi hvilte nørst i Neggarsskauen kom’n med et par historier. Je er sikker på at je møtte huldra en høstmårra ved Skjærmyra. Hu satt på en stein ved Skjærbekken å vaske det lange håret. Hu var så fager at je vart stånes å glåme heilt stiv. Det var som je vart trøllbøttin ta det fagre synet. Je prøvde å komma nærmere, men beina ville itte fløtta sæ ett eneste skrett. Je var nok itte lengre unna enn en 10-12 ærner. Plutslig hadd’a sett opp, å det var som aua sa: ” Kom nærmere”. Men da je prøvde, spratt’a opp å vart borte i småskauen. Men je fekk et glimt ta den lange rompa, så det var heilt sikkert huldra som ville te sæ fram for mæ.

Je hadde høggi ved i fleire daer oppe ve Tretterhorn like før jul ett år. Hår eneste morra da je hadde høggi en times tid, var det en kvitrende stemme som sa: ” Hå er’u driver me’a Karl.” ”Je høgger ved ”svarte je. Stemmen fortsette: ”Han Karl høgger ved, han Karl høgger ved. For små reis, for små reis.” Je fekk ældri svar på hå detta var, eller åkke som dreiv slik gjøn med mæ, fortært’n Karl.

Hadde det vøri en annen en’n Karl som hadde opplevd sånne ting, hadde’n vel itte vist sæ i den skauen meir. Eller var det fantasien hass Karl som tok helt overhånd av å tel. Tekst: Jan Lund.

Dette er en tegning av Federalen som min oldefar Ole Kværnhaugen skaffet seg i 1928. Den gikk som godsroute mellom Fenstad og Oslo. Den hadde dobbel ”hytte” og var godkjent til å frakte folk og gods. Tegnet av Harry Johansen, hans barnebarn.

Noen forklaringer på dialektorda:

dagalaus = Kua skulle kalve.
Dussemang = litt sjuk,ikke i form
røyra = lysken
lunna = hofta
himføing = hjemmeværende
snepasi = ujevn nedkant på kjolen
ålbåga = albue
vykua = uka
odderven = olderved
førsfælle = før snøføret gikk
vørkje = slags emne
åles = komme i gang
bitte = strikke
hosone = hosene
jørjua = søle
brættspel = dårlig til å spise
røysera = langstøvler
massekken = nista
hærsjurt = reparere støvla
glåme = glane
onen = tildelt stykke å hogge
hvile i høgget = spise der de hogg
italienera = høneslag
ærner = 63 cm

Fenstad Jeger- og fiskerforening (FJFF) ble etablert 1928, og er medlem av Norges Jeger og Fiskerforbund (NJFF). NJFF er landets eneste riksdekkende organisasjon for jegere og sportsfiskere, og et av de viktigste miljøene for formidling av kunnskap om jakt og fiske.

Fenstad JFF jobber for å ivareta, og tilrettelegge, for våre medlemmers interesser innen jakt, fiske og friluftsliv. Vi samarbeider med grunneierne i Vormo Øst Utmarkslag, og tilbyr småviltjakt og fiske i Fenstad.

FJFF har vokst betraktelig de 2-3 siste årene. Fra å ha vært stabilt rundt 100 medlemmer i flere år, til å ha passert over 210 medlemmer i 2009.

Hovedgrunnen til dette er blant annet vår hjemmeside på internett, medlemsfordeler i NJFF, og en generell økt interesse rundt jakt, fiske og friluftsliv.

I Fenstad er vi omgitt av en fantastisk natur som byr på det beste innen både jakt, fiske og friluftsliv. Vi i FJFF mener det er spesielt viktig at den oppvoksende generasjon gjøres kjent med de naturopplevelsene som praktisk talt finnes rett utenfor stuedøra. Mange av Fenstad Jeger- og fiskerforenings aktiviteter er derfor rettet spesielt mot barn og unge. I samarbeid med Jerpestad skole tar vi hvert år avgangsklassen med på fisketur hvor vi ved siden av praktisk fiske gir en innføring i fiskemulighetene i Fenstad. Foreningen stiller selvsagt classesett med meitespø til skolens disposisjon. Ellingsjøen er videre et tradisjonelt samlingspunkt for vår familieaktiviteter som pilkedag og fiske-sommer. Her samler vi hvert år mange fiskeglade i alle aldre.

I tillegg har FJFF gjennomført jegeropplæring i over 10 år, og har i den perioden uteksaminert mer enn 200 jegere. Fjorårets jegerprøvekurs hadde rekordhøye 28 delt-

agere, hvor trenden er en stadig økning av kvinnelige kurselever.

Dersom du allerede nå har tenkt å ta jegerprøvekurs kan det vær lurt å melde seg på nå. Kurset holdes i mars-april 2010, men fulltegnes raskt.

I disse dager starter småviltjakta, og mange spente jegere er klar for mange fine turer og gode pauser med "bålpanna" og kaffe.

Vi arrangerer en lang rekke populære aktiviteter utover det som er beskrevet her, og de fleste er åpne for alle. Anbefaler alle å ta en titt på hjemmesiden vår. Her ligger aktivitetsplan med kommende aktiviteter. Klikk deg inn på www.fenstadjff.no for mer informasjon.

Vi ønsker alle velkommen til våre aktiviteter, eller kanskje som et nytt medlem i foreningen.

Kontaktperson: **Knut Kårstad** mobil 90 99 99 65. E-post: kkaars@online.no

Buss Hansen bygde første del i 1943 og boligen i 1946. Senere ble det satt opp en vaskehall (helt til venstre i bildet – det som i dag er bassenget).

I 1964 ble det bygd på 300 kvm (det som i dag har flatt tak). Hansen solgte anlegget til NSB (senere Nettbuss) som drev fram til 2002, da de flyttet til Eidsvoll.

NVG

NORSK VARMEGJENVINNING

etablert 1976

NorgeSPA
fenstad

etablert 2008

DAGENS DRIFT:

NVG

Rørleggervirksomhet
med egen bassen-
gavdeling
Sysselsetter tilsammen
7 personer

SPA

Terapibasseng
Hud og homøterapi
Boblebad
Sysselsetter tilsammen
4 personer

Som nærmeste nabo kjøpte Ole Bøhn bussgarasjen i Fenstad. Han ønsket å flytte sin boblebad-, VVS og bassengvirksomhet til Fenstad.

I 2002 drev han en VVS-forretning i Vormsundkrysset. Her slet han med plassmangel og lite lagerplass. Så behovet for å utvide var der.

Slagskontrakten for bussgarasjen i Fenstad ble skrevet under fredag 1. februar. Den 600 kvm store bygningen og med en tomt på 3,5 dekar var i boks. Nå kunne han si sine drømmer. Han skulle omskape deler av bygningen til en gjennomført, komplett utstilling innenfor produktområdene basseng og større boblebad. Han gikk også allerede da med tanker om å bygge et varmtvannsbasseng i bygget, men dette var kun tanker, og ikke reelle planer, sa Ole Bøhn til avisen Raumnnes.

Samle alt under ett tak.

Han skal også installere et alternativt fyringsanlegg basert på pellets for å holde det hele varmt. For å kunne vise fram varene på en skikkelig måte, må jeg ha vann i anlegget. Dermed vil jeg ha en komplett utstilling, noe som er nær unikt i bassengbransjen i dag.

Terapibad i Fenstad

I 2003/2004 bygget vi Terapibadet. Det blir ikke noe stort basseng, bare 32 kvadratmeter, men det vil holde 34 grader permanent. I tillegg blir det et boblebad, sier Ole til avisa Raumnnes.

Foto: John Arne Paulsen, Raumnnes

Det ble en heftig strid om badeheisen i Vormsund. Denne ble tatt ned, og økonomien i Nes kommune tilsa at det ikke var penger til å sette denne opp igjen, samtidig som det å varme opp ett basseng en kveld i uka, blir ikke det samme kvalitetsmessig. Derfor bestemte vi oss for å bygge et permanent terapianlegg.

I dag er det i tillegg til alt det andre som er nevnt et moderne SPA-anlegg som drives av Eli Blekkerud. Vi ønsker at så mange som mulig vil komme å oppleve vårt flotte spa-senter med basseng, boblebad, treningsrom og relax-rom i våre smakfulle lokaler.

Foto: Jan Erik Hæhre, Raumnnes